

متن پرسش

سلام استاد گرامی. برایتان آرزوی سلامتی و تندرستی و توفیق در بندگی می‌نمایم. استاد مطمئن هستم دختران مذهبی زیادی این سوال را دارند؛ که پاسخ شما می‌تواند ایشان را راهنمایی کند. استاد من دختری هستم که سعی دارم در مسیر مذهب حرکت کنم؛ پوششم اسلامی است و سعی دارم مرتب و با سلیقه در جامعه حضور یابم. در برخورد بانامحرمان سعیم بر این است که برحسب ضرورت با ایشان هم کلام شوم. اما خیل از افراد معتقدند بای این که بتوان یک ازدواج موفق داشت بایستی به مرد مقابل احساس تایید بدهید؛ مثلا یعنی بر فرض من از کارها و اقدامات همکار مرد خود تعریف کنم و مثلا بگوی: وای آقای فلانی چه باسلیقه هستید شما و یا مثلا چقدر شما در زمینه کامپیوتر توانمند هستید و یا چه متن زیبایی نوشته اید و قس علیهذا و نیز از احساس خودم بگویم؛ مثلا چقدر رنگ لباستان دوست داشتنی است و ... در صورتی که در حد و حدود ارتباط زن و مرد گمان نکنم این ارتباط درست باشد(درست است شاید گناه هم نباشد اما حداقل حجاب می‌شود برای انسان)؛ اما در هر صورت آنچه بیش از هرچیز در جامعه در زمینه ازدواج مشاهده می‌شود این است که مردان امروز، تا یک سیگنال مثبتی از طرف دختر مشاهده نکنند پاپیش نمی‌گذارند؛ و اگر دختری صرفا باوقار و متین باشد و محجوب و ... تا زمانی که از خود یک نشانه تایید ارتباط را صادر نکند، کاندید ازدواج واقع نمی‌گردد؛ باور بفرمایید دختران مذهبی زیادی به همین علت ازدواج نکرده‌اند؛ و عوضش دخترانی که کاری به این حد و مرزها ندارند ازدواجهای موفق(علی‌الظاهر) داشته‌اند. استاد من سوالم این است آیا برای رسیدن به امری حلال(ازدواج) می‌توان از طرق حرام یا حداقل شبهه ناک(مثل همین که با آقایان وارد یک فضای احساسی) اقدام نمود؟ اکنون برخی از دختران مذهبی هم دارند همین گونه رفتار می‌کنند؛ یعنی مثلا با همکارشان که صحبت می‌کنند در حین کار از نوع تفکرات و دیدگاههای خود و نیز اینکه در دنیا از چه چیزهایی لذت می‌برند و ... صرفا به قصد ارائه نمودن خود برای جلب نظر طرف مقابل، گفتمان می‌کنند. یا در ساعات غیرکاری نیز تلفنی با فرد صحبت می‌کنند و یا از طریق ارسال ایمیل (نه ایمیل عاشقانه بلکه ایمیل‌های معمولی، تا از این طریق در فضای فکر طرف مقابل قرار بگیری) آیا این کار درست است؟ اینها حجاب ارتباط انسان با خدا نمی‌شود؟ من به دلم که مراجعه می‌کنم می‌بینم دلم رضا به این کارها نیست و معتقدم باید موقر خوب و تمیز و محجوب بود؛ هرکس انسان را بخواهد خودش پاپیش می‌گذارد و اینکه من یک ارتباط را فعال کنم و از آن طریق زمینه ازدواج را فراهم کنم را اصلا نمی‌پسندم. از یک طرف من هیچ به قول شما قسمت جنبان هم ندارم و از سوی دیگر خداوند نیز در این زمینه گشایشی حاصل نمی‌کند. استاد نظر شما چیست؟ من دوست

دارم نظر حقیقی شما را در این خصوص بدانم؛ نه اینکه کلی و مبهم بگویید که هر نوع برداشتی بشود از آنکرد و در عین حال به پاسخ صائبی نرسم. سپاسگزارم از لطف و حوصله شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از آنجایی که وظیفه‌ی یک خانم آن است که سعی کند در مقابل خواستگار خود تا حدّی زیبایی‌های خود را بنمایاند و خود را خیلی نپوشاند تا به خواستگار خود در انتخاب کمک کرده باشد، چه اشکالی دارد اگر یک خانم با مرد مناسبی روبه‌رو شد به روشی که شرع اجازه می‌دهد و در حدّی که به طرف مقابل کمک شود که اگر مایل است از او خواستگاری کند به قول شما سیگنال مثبتی نشان دهد و بقیه را به عهده‌ی خدا بگذارد. نباید خواهران طوری عمل کنند که جوانان فکر کنند اگر با خانم‌های مذهبی زندگی کنند دائماً باید حمد و سوره بخوانند. موفق باشید